

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 20Cpr/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218201233
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Koman
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2022:8218201233.10

Uznesenie

Okresný súd Poprad v právnej veci žalobcu L. G. G., nar. X.X.XXXX, bytom N., J. 7, zastúpený JUDr. Vladimírom Pochom, advokátom so sídlom Bardejov, Wolkerova 7, IČO: 37 936 417, proti žalovaným v 1/ rade Ministerstvo vnútra SR, so sídlom Bratislava, Pribinova 2 a v 2/ rade Slovenská republika, zast. Ministerstvom vnútra SR, so sídlom Bratislava, Pribinova 2, v spore o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru a iné, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaní v 1/ a 2/ rade majú voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresnom súde Bardejov dňa 5.6.2018 voči žalovanému v 1/ rade Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky a v 2/ rade Slovenskej republiky zastúpenej ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, žalobu o určenie neplatnosti výpovede s príslušenstvom. V podanej žalobe o. i. žiadal o určenie neplatnosti výpovede zo dňa 27.8.1991, určenie ďalšieho trvania pracovného pomeru, priznanie nemajetkovej ujmy, náhradu mzdy, dovolenky.

V zmysle ust. § 23 písm. g) Civilného sporového poriadku na konanie v individuálnych pracovnoprávných sporoch a v sporoch z kolektívnych pracovnoprávných vzťahov, štrajku a výluky je príslušný Okresný súd Poprad pre obvod Krajského súdu v Prešove, ktorému bola vec postúpená.

2. Súd zistil, že o totožnej veci medzi totožnými účastníkmi bolo na Okresnom súde Bardejov vedené konanie pod sp. zn. 4C/194/92, pričom rozsudok v uvedenej veci nadobudol právoplatnosť dňa 18.4.1996. Rovnako sa žalobca opakovane dožadoval rozhodnutia, pričom konanie bolo Okresným súdom Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/132/2007 zastavené.

3. Uznesením zo dňa 24.8.2020, č.k. 20Cpr/1/2020-223, súd konanie zastavil z dôvodu prekážky veci rozsúdenej. Po podanom odvolaní Krajský súd Prešov ako súd druhej inštancie uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V zmysle pokynu súdu druhej inštancie mal súd prvej inštancie náležitým spôsobom zistiť, s ktorou vecou je alebo nie je prejednávaná vec totožná a z akého dôvodu tvorí prekážku veci rozsúdenej.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, z čoho zistil tento skutkový stav:

5. Z uznesenia Okresného súdu Bardejov zo dňa 31.12.2018, č.k. 2C/132/2007-283, súd zistil, že Okresný súd Bardejov zastavil konanie vo veci žaloby žalobcu proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru listom zo dňa 27.8.1991, z dôvodu prekážky veci právoplatne skončenej, nakoľko predmet žaloby bol totožný s predmetom vo veci vedenej

Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 4C/194/1992. Pôvodne žalovaným v 2/ rade bola Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, voči ktorej zobrať žalobca žalobu späť.

6. Z uznesenia Krajského súdu Prešov zo dňa 11.4.2019, č.k. 9CoPr/2/2019-301, súd zistil, že uznesenie Okresného súdu Bardejov zo dňa 31.12.2018, č.k.2C/132/2007-283, bolo potvrdené. Súčasne súd druhej inštancie konštatoval, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je právnym nástupcom Okresného úradu v Bardejove a o neplatnosti výpovede danej dňa 27.8.1991 bolo právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 4C/194/1992.

7. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.9.2021, č.k. 2Cdo/199/2020-346, súd zistil, že dovolanie žalobcu bolo odmietnuté. Dovolací súd opätovne konštatoval, že o neplatnosti výpovede danej dňa 27.8.1991 bolo právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 4C/194/1992.

8. Z rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 11.10.2010, č.k. 5C/133/2007-122, súd zistil, že Okresný súd Bardejov zamietol žalobu žalobcu proti žalovaným v 1/ rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky a v 2/ rade Slovenská republika zastúpená Obvodným úradom Prešov (pôvodne Krajský úrad Prešov), o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru listom zo dňa 27.8.1991, z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie Slovenskej republiky.

9. Z rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 23.1.2012, č.k. 2Co/7/2011-149, súd zistil, že súd druhej inštancie rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 11.10.2010, č.k. 5C/133/2007-122, ako vecne správny, potvrdil.

10. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.9.2012, č.k. 7Cdo/118/2012-179, súd zistil, že dovolacie konanie o dovolaní žalobcu bolo zastavené z dôvodu nesplnenia osobitnej podmienky, povinného zastúpenia.

11. Z rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 21.10.2010, č.k. 3C/171/2005-169, súd zistil, že Okresný súd Bardejov zamietol žalobu žalobcu proti žalovaným v 1/ rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, v 2/ rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky a v 3/ rade Slovenská republika zastúpená Obvodným úradom Prešov. Podanou žalobou sa žalobca domáhal určenia, že pracovný pomer žalobcu trval po 31.8.1991 do konca roka 1991, a že žalobcovi patrí postavenie štátneho zamestnanca. Dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok pasívnej vecnej legitímácie Slovenskej republiky.

12. Z rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 28.4.2011, č. k. 11Co/7/2011-199, súd zistil, že súd druhej inštancie rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 21.10.2010, č. k. 3C/171/2005-169, ako vecne správny, potvrdil. Súčasne súd druhej inštancie konštatoval, že odvolací súd sa oboznámil so spisom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 11C/129/1996 a z tohto zistil, že išlo o žalobu žalobcu proti SR - Obvodný úrad Prešov, proti Ministerstvu vnútra SR a proti Ministerstvu financií SR a Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny SR. Žalobca sa ňou domáhal určenia, že konanie žalovaných spočívajúce v daní výpovede zo dňa 14.11.1988 je prejavom svojvoľného prepúšťania zo zamestnania a diskrimináciou v povolaní a zamestnaní vo vzťahu k žalobcovi s tým, že Okresný súd v Bardejove v tejto veci rozhodol dňa 28.7.2010 a žalobu v celom rozsahu zamietol. Proti rozhodnutiu podal žalobca odvolanie a toto došlo Krajskému súdu v Prešove dňa 29.11.2010. Pri tomto spise je pripojený spis sp. zn. 4C/732/1998 a z uznesenia Najvyššieho súdu SR 4Cdo/269/2007 vyplynulo, že Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 3Co/236/2006 potvrdil rozsudok Okresného súdu v Bardejove sp. zn. 4C/732/1998-88, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o určenie, že konanie právneho nástupcu bývalého Okresného národného výboru v Bardejove je voči nemu prejavom diskriminácie v povolaní a zamestnaní, že jeho pracovný pomer trvá, a to od 1.8.1991 až do skutočného nástupu do práce, že táto doba sa mu započítava pre účely dôchodkového zabezpečenia, že žalovaný je povinný mu vydať o tom písomné potvrdenie a že mu patrí pracovné zaradenie zodpovedajúce pracovnej náplni a od 1.4.2002 aj štatút štátneho zamestnanca. V tejto veci bolo dovolanie odmietnuté ako neprípustné.

Z ďalšieho pripojeného spisu sp. zn. 4C/124/1991 odvolací súd zistil, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 13Co/419/93-123 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/124/91-98 v jeho zamietavej časti a vo výroku o trovách konania. V tomto rozsudku sa konštatovalo, že žalobca sa domáhal proti žalovanému Okresnému úradu v Bardejove nárokov z neplatného rozviazania

pracovného pomeru, a to náhrady ušlej mzdy, náhrady za dovolenku za roky 1989 - 1991, preplatenie rozdielu dávok nemocenského poistenia počas dočasnej pracovnej neschopnosti, úhrady príspevku k závodnému stravovaniu, ušlého zisku z úrokov na pravidelných vkladoch z podnikového sporenia a úhrady cestovného za účelom vyhľadávania zamestnania v celkovej výške 404.250,- Sk s príslušnými úrokmi z omeškania. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/109/98 v tejto veci Najvyšší súd dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8.marca 1994 sp. zn. 13Co/419/93 odmietol.

Ďalej súd druhej inštancie konštatuje, že z pripojeného spisu sp. zn. 4C/184/89 Okresného súdu Bardejov zistil, že v tejto veci sa žalobca domáhal určenia, že výpoveď z pracovného pomeru daná žalovaným listom zo dňa 14.11.1998, ktorou sa mal pracovný pomer skončiť dňa 28.2.1989 je neplatná, že pracovný pomer ďalej trvá, a že žalobcovi patrí náhrada ušlej mzdy. Ďalej súd zistil, že Okresný súd v Bardejove rozsudkom 4C/184/89-191 určil, že výpoveď z pracovného pomeru daná žalovaným žalobcovi listom zo dňa 14.11.1988 je neplatná, pripustil späťvzatie žaloby ohľadom mzdy a v tej časti konanie zastavil a uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi trovy konania 140,- Kčs. Tento rozsudok bol rozsudkom Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 18Co/25/91-224 potvrdený v napadnutej časti, t.j. vo výroku o neplatnosti výpovede a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania. Súd druhej inštancie súčasne konštatoval nedostatok pasívnej legitímácie žalovaných v 1/ až 3/ rade, teda Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky a Slovenskej republiky zastúpenej Obvodným úradom Prešov

13. Z uznesenia Okresného súdu Bardejov zo dňa 7.7.2004, č.k. 3C/569/02-22, súd zistil, že súd odmietol podanie žalobcu zo dňa 11.12.2002 v spojení s doplnením zo dňa 3.11.2003 z dôvodu väd podania. Žalobca podal žalobu o neoprávnené pozastavenie pracovnej činnosti a náhradu ušlého zisku proti žalovaným v 1/ rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, v 2/ rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky a v 3/ rade Slovenská republika zastúpená Krajským úradom Prešov a 4/ rade Slovenská republika zastúpená Obvodným úradom Bardejov.

14. Z uznesenia Krajského súdu Prešov zo dňa 27.1.2005, č.k. 1Co/197/2004-29, súd zistil, že súd druhej inštancie odmietol odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov zo dňa 7.7.2004, č.k. 3C/569/02-22, z dôvodu oneskoreného podania odvolania.

15. Z rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 28.11.2012, č.k. 4C/263/1995-339, súd zistil, že Okresný súd Bardejov zamietol žalobu žalobcu proti žalovaným v 1/ rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, v 2/ rade Slovenská republika zastúpená Obvodným úradom Bardejov, predmetom ktorej bola náhrada finančných nárokov po určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru v konaní vedenom Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 4C/184/89. Súd konštatoval, že v konaní vedenom Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 4C/194/1992 bola žaloba žalobcu právoplatne zamietnutá s tým, že Okresný súd Bardejov a tiež Krajský súd Košice konštatovali, že nakoľko o neplatnosti výpovede bolo právoplatne rozhodnuté až po skončení likvidácie bývalého Okresného národného výboru Bardejov (po 31.7.1991), žalobca sa nestal zamestnancom Okresného úradu Bardejov, a teda mu voči tomuto subjektu žiadne pracovnoprávne nároky nevznikli a nemôže sa ani domáhať určenia, že pracovnoprávny vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 2/ rade trvá aj po 1.8.1991.

16. Z opravného uznesenia Okresného súdu Bardejov zo dňa 20.5.2014, č.k. 4C/263/1995-359, súd zistil, že Okresný súd Bardejov opravil výrok rozsudku zo dňa 28.11.2012, č.k. 4C/263/1995-339, tak, že zamietol nárok žalobcu na určenie, že pracovný pomer medzi žalobcom a žalovaným v 2/ rade Okresným úradom v Bardejove trval aj po 1.8.1991. Zamietol tiež nárok žalobcu, aby súd uložil žalovanému v 2/ rade Okresnému úradu v Bardejove povinnosť prideľovať žalobcovi počnúc dňom právoplatnosti rozsudku prácu zodpovedajúcu jeho pracovnému zaradeniu na bývalom Okresnom národnom výbore v Bardejove a tiež zamietol nároky žalobcu na náhradu mzdy a nevyčerpanej dovolenky.

17. Z rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 16.10.2014, č. k. 11CoPr/4/2014-384, súd zistil, že rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 28.11.2012, č. k. 4C/263/1995-339, v spojení s opravným

uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 20.5.2014, č. k. 4C/263/1995-359, vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade potvrdil a vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

18. Z rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 28.7.2010, č. k. 11C/129/1996-312, súd zistil, že Okresný súd Bardejov zamietol žalobu žalobcu proti žalovaným v 1/ rade Slovenskej republiky zastúpenej Obvodným úradom Prešov, v 2/ rade Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, v 3/ rade Ministerstvu financií Slovenskej republiky a v 4/ rade Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, pričom predmetom sporu bolo určenie, že konanie žalovaných spočívajúce v daní výpovede žalobcovi dňa 14.11.1988 je prejavom svojvoľného prepúšťania zo zamestnania a diskrimináciou v povolani a zamestnaní vo vzťahu k žalobcovi.

19. Z rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 28.4.2011, č. k. 8Co/175/2010-335, súd zistil, že súd druhej inštancie potvrdil rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 28.7.2010, č. k. 11C/129/1996-312 ako vecne správny.

20. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

21. Podľa § 161 ods. 2 C.s.p. ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

22. Podľa § 230 C.s.p. ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

23. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca sa opakovane od roku 1992 domáha určenia neplatnosti výpovede zo dňa 27.8.1991, pričom toto konanie bolo právoplatne skončené v konaní vedenom Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 4C/194/92, pričom rozsudok v uvedenej veci nadobudol právoplatnosť dňa 18.4.1996. Súdov rôznych inštancií opakovane konštatovali, že nakoľko o neplatnosti výpovede bolo právoplatne rozhodnuté až po skončení likvidácie bývalého Okresného národného výboru Bardejov (po 31.7.1991), žalobca sa nestal zamestnancom Okresného úradu Bardejov, a teda mu voči tomuto subjektu žiadne pracovnoprávne nároky nevznikli a nemôže sa ani domáhať určenia, že pracovnoprávny žalobcu trvá aj po 1.8.1991. Napriek uvedenému záveru žalobca opakovane podáva v podstate totožné žaloby postavené na totožnom právnom základe. Zmeny a modifikácie okruhu žalovaných nemá na právoplatné rozhodnutie a z neho vyplývajúce dôsledky žiaden vplyv, nakoľko neexistuje možnosť žalobu opätovne prejednať. Opakovane to konštatoval Okresný súd Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/132/2007, Krajský súd Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 9CoPr/2/2019, Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cdo/199/2020, Krajský súd Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 11Co/7/2011-199, Okresný súd Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/129/1996, Krajský súd Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 8Co/175/2010. Na základe cit. právnej úpravy a vyššie uvedeného súd konanie pre prekážku veci právoplatne skončenej (res iudicata) zastavil, pretože na Okresnom súde Bardejov bolo pod sp. zn. 4C/194/92 právoplatne skončené konanie s totožným predmetom sporu.

24. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 C.s.p. a v konaní úspešným žalovaným súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.